

SZOTE

NAPLÓ

3. évfolyam 3. szám 1992. március
Kiadja az Egyetem Rektora

A TARTALOMBÓL:

- „Magára talált
a Szakszervezet”7. oldal
- A tanulmányi és vizsgaszabályzat
kapcsán...
— Dr. Rosztóczy István
és Szepes Attila 11. oldal
- Gyulay Endre püspök úr
és a HÖK levélváltása 15. oldal
- „Jegyzet-bolt” 17. oldal

Általános félelem és bizalmatlanság?! — válaszol: dr. Fráter Loránd rektor

Az utóbbi időben mindenféle nagyfokú félelem tapasztalható az emberek körében. Ezeknek a félelmeknek egyrésze teljesen valós, létező okora vezethető vissza, míg egy másik részük inkább általánosságokat, sok esetben képtelenségeket takar. Az ebből adódó bizonytalanság egyetemünkön most már a legszélesebb körben terjed. Így szükségessé vált, hogy a félelmek és a bizonytalanság legtöbbször emlegetett kiváltóját, a „hatalom egyszemélyi képviselőjét”, Dr. FRÁTER LORÁND rektort kérdezzük meg az okokról és a miértekről.

— *Kezdjük talán a legfrissebben terjedő, a sajtó által is szóvá tett doktori kézfogóval. A szülők és a hallgatók legnagyobb sérelmére nem fogott kezét a gyógyszerészekkel az orvosavatáson. Miért?*

— A dolog valóban olyan hangsúlyt kapott, mintha a gyógyszerészek diszkriminálása folyna, mivel a rektor nem hajlandó velük kezét fogni. Hadd kérdezzek vissza: maga kivel fogott kezét a diplomaosztóján?

— *A dékánhelyettestel.*

— Na látja. Amennyire én ismerem a hagyományokat a kézfogás a doktoravatás ceremóniájához tartozik. Az teljesen mindegy, hogy orvosdoktor vagy jogi vagy egyéb. Ezen a bizonyos ünnepségen is volt 4 gyógyszerész-

doktor és egy egyetemi doktor is. Velük természetesen annak rendje-módja szerint a rektor és a másik kar dékánja is kezét fogott, doktorra fogadta. Az ünnepség többi része azonban diplomaosztás volt, ahol tulajdonképpen a rektornak semmi keresnivalója. Azért csináltuk együtt a kettőt, hogy a diplomaosztás ünnepélyességet fokozzuk. Nem gondolom, hogy ez a gyógyszerészek ellen irányult volna.

Felvetik, hogy ez már nálunk tradícióvá vált. Igaz, hogy annak a 40 évnek a folyamán, melyet most különböző megvilágításba szoktunk helyezni, bevezette ezt az akkori állami vezetés, de az egyetemnek nem évtizedes, hanem évszázados hagyományai vannak és fontosabbnak találom, hogy ezeket tisztítsuk meg, állítsuk

helyre. De ismétlem, egy gyógyszerészt ugyanolyan külsőségek közt fogadja az egyetem doktorává, mint mást.

— *A cikk végén az is ott van, hogy erről még azokat sem értesítették, akiket érint.*

— Hogy ez későn derült ki, az abból adódik, hogy a forgatókönyvet én csak egy-két nappal korábban kaptam meg. Ebből derült ki, hogy miként képzelem a kar a lebonyolítást. Akkor mondtam, hogy ez így nincs rendjén és írtak — ló halálában — egy új forgatókönyvet.

— *Az egyetemen terjengő pletykák közül egyetlen egyre szeretnék konkrétan rákérdezni. Nem azért mert ez a legfontosabb, hanem mert a legképtelenebb. Ezáltal pedig azt gondolom jól tükrözi az egyetemen uralkodóvá vált állapotot. Nevezetesen, ami ezzel összefügg, hogy a rektor egy megközelíthetetlen, mindenki felett álló hatalmasság. A kérdés pedig a következő: igaz-e, hogy a konyhai dolgozók közül kirúgták aki korábban MSZMP-tag volt?*

— Ezt az állítást nem tudom

3. évfolyam 3. szám

cáfolni. Nem tudom ki MSZMP-tag és ki nem, kit bocsájtottak el és kit nem, de azt igen, hogy legutóbb két olyan hentest, akiket a rendészet rajta kapott szalámieltulajdonításon. A konkrét kérdéstről ennyit.

Magam is számos hajmeresztő mende-mondáról hallottam ami még csak ki sem védhető, mert az ember előre ilyen irányban nem gondolkodik. Nem lehet elvárni a rektortól, hogy minden helyi ügyről tudjon, azon viszont rajta vagyok, hogy aki ilyen vétséget követ el — mint a két hentes — ne mentesüljön a felelősségrevonás alól. Ha a kezdet kezdetétől így járunk el, tehát nincs pardon senkinek, akkor egy idő múlva belátják, hogy ezt itt tényleg nem lehet csinálni és nem lesz szükség ilyen drasztikus intézkedésekre.

A megközelíthetlenséghez: A múlt héten valaki azért keresett meg, hogy megkérdezze a főnökét miért távolítottam el. Majd később kiderült, azért érdekelte a dolog, mert a bejárónője volt. Tehát ilyen szinten azért még eljönnek ide az emberek.

A dolog másik oldala, hogy fél évig ide mindenki bejöhetett. Ami azt jelentette, hogy reggeltől estig rengeteg bizonytalanná vált egzisztenciájú embernek a panaszát kellett meghallgatni. Ekkor csapatostul jöttek azok az emberek, akik maguk is érezték, hogy nem itt a helyük, de próbálták azt minden áron megtartani. Velük szemben én rendszeresen nagyon visszahúzódozó álláspontot fejtettem ki, talán ebből is adódik a megközelíthetlenség érzete. De egy olyan ember számára, akiről én biztosan tudom, hogy hosszútávon az egyetemen nincs helye, a legkisebb szó — ami egy picit is barátinak tűnik — életre szóló

bátorításnak tűnhetne és akadályozná őt saját sorsának megtervezésében.

Ugyanakkor ide tartozik az is, hogy minden módon szeretném elkerülni, azt a látszatot, hogy a rektor körül van 3—4 ember, akik sügnak neki. Igyekszem magam ettől távortartani.

Itt sokkal inkább egy személyektől független, a rendszerre és annak működésére összpontosuló vezetést igyekszünk megvalósítani. Ezt bizonyos mértékig megkönnyíti az én személyes alkatom is, mert sosem voltam különösképpen összefonódásokba bonyolódó természetű. Ez persze nehézséget is okoz, hisz akikkel eddig jóba voltam azokkal sem tudom azt a kapcsolatot tartani mint régen, mert akkor azt fordítják ellenem.

— *A vádak között szerepel, hogy egykézben összpontosítja a hatalmat, minden területen igyekszik rajta tartani a szemét. Nem véletlen, hogy nincs harmadik rektorhelyettes sem.*

— Ez épp úgy igaz, mint ahogy hivatali elődömrre azt mondták, hogy személyesen nem dönt bizonyos kérdésekben. Nyilvánvaló, hogy az én személyem ennek visszacsapásaként kerül most felszínre. Tehát egyik folyamatnak következménye a másik. Ez most az ingának egy másik helyzete, ami a későbbiekben tovább változik. A következő rektor már nem fog ennyire törődni dolgokkal és nem is veszi olyan könnyedén őket, mint ahogy korábban lehetett. De látni kell azt is, hogy az emberek kifejezték azt az óhajukat, hogy az egyetem eddigi szerkezetén, működésén változtatni kell, mert az minden területen elégtelenné vált. Ha pedig változtatni akarunk, az teljes egé-

szében ugyanazokkal az emberekkel, akik korábban csinálták nem fog menni. Ezt a folyamatot szükségképpen vezérelni kell. Tehát ha valaki azt hiszi, hogy hobby vagy szórakozás a rektor részéről egyformán törődni a rendészet dolgaival és a tanulmányi reformmal; az élmezési osztály működésével és az idegennyelvű képzéssel, akkor téved. Ez ugyanis rengeteg munkával jár, csak nem alakult még ki az országban egy olyan szemléletű középgarda, amelyik át tudná venni ezeket a feladatokat. Szeretnék megnyugtatni mindenkit, hogy napi 12 órát dolgozni nem tartozik az élvezetek közé. De nehezen tudom elképzelni ezt most másként.

— *Azt is mondják, hogy a döntések ugyan lehet, hogy jók, de ez nem nagyon derül ki. Senki sem világítja meg a döntések hátterét. Lehet, hogy nincs jól menedzselve a rektor az egyetemen?*

— Ezt teljes mértékig elfogadom. Kérdés, hogy ki menedzselje és van-e erre alkalmas ember?

Szeretném azt hinni, hogy az elkövetkező év folyamán sikerül megtalálni azt a néhány — nem túl sok — embert, aki ezeknek az új vezetéstechnikai ismereteknek vagy már a birtokában van — és ezt elsősorban külföldön szerezte meg — vagy hajlandóság mutatkozik benne, ennek technikáját elsajátítani, mert ez alapvetően idegen az eddigi gondolkodásunktól. Nagyon remélem, hogy az új apparátusban már lesznek olyanok is, akik ezeket a feladatokat megtudják oldani.

A hosszútávon jó, de rövid távon ellenkezést kiváltó gondolatoknak az elfogadtatása rendkívül

komoly és egyáltalán nem SZOTE-probléma. Eddig azt kellett észlelnem, hogy elégtelen az információ. Ugyanakkor a SZOTE Napló e téren messze többet nyújt, mint egy évvel korábban. Ez sajnos még mindig kevés. De az sem lenne igaz, ha azt hinnénk, hogy pusztán egy sajtóorgánium működése megoldaná ezt a kérdést. Sajnos az orvosegyetemek belső világa annyira zárt, hierarchikus jellegű, hogy ebben a tekintetben el voltunk és vagyunk maradva az összes többi egyetemhez képest. Az, hogy itt valaki lemerje írni vagy névvel vállalja a véleményét egyáltalán nem jellemző, de az igen, hogy kijelenti: a SZOTE Napló túlságosan kormánypárti. Holott a lehetőség mindenki előtt egyformán adva van és azt talán mégsem lenne szabad várni, hogy névtelen leveleket publikáljunk folyamatosan. Nekem is névvel kell vállalnom minden véleményemet és felvállalnom minden kritikát, ami emiatt ér. Tehát azt gondolom, az eltérő véleményeket, kritikákat is névvel kellene vállalniuk. Miért harcoltunk a nyilvánosságért, ha most nem vállaljuk?

— *Többen mondják, mint ahogy Ön is említette: kevés az információ. Vajon az Egyetemi Tanács betölti-e azt a szerepet, amit kellene? Nevezetesen, hogy a tagjai eljuttatják a választóikhoz az ott elhangzó információkat?*

— Miután ennek hiányát én is észleltem, már többször felhívtam erre a tanácsstagok figyelmét, noha a reformmozgalmak idején leszögeztük, hogy ez a feladatuk. De ma bizony nem csak az észlelhető, hogy a tanácsstagok azzal vélik elintéztettnak a munkájukat, hogy részt vesznek az ülésen, hanem az is előfordul, hogy egyik irányba

szavaznak és másik irányú véleményüket fejezik ki. Azt viszont senki nem érzi, hogy a megszületett állásfoglalást neki ismertetnie kellene a többiekkel.

A dolgozók felé működő információáramlás javítása érdekében a legutóbbi tanácsülésen javasoltam egy — a HÖK mintájára működő — szervezet felállítását a dolgozók vonatkozásában. Ez közvetíthetné az oktatók bármilyen jellegű véleményét az egyetemi vezetés felé, de közvetíthetné az egyes döntések indoklását is. Ugyanis a kozmikus bizonytalanságérzés miatt ott is válságot látnak az emberek, ahol nincs. Némrégiben egy egyetemi docens olyan dolgokat kérdezett a klinikájával kapcsolatban — ami kószá hírként terjedt — hogy netán én olyasmiket szándékozom ott tenni, ami valójában eszembe sem jutott. Megkérdeztem tőle megvalósíthatónak tartja-e ezt ép ésszel. Miután azt válaszolta, hogy nem; engem pedig épeszűnek tartott, már csak az érdekelt, hogy akkor miért nem gondolja tovább? A józan ész alapján kizárt az a megoldás, amit feltételeztek. Tehát létezik egy általános bizonytalanság, ami a rendszerváltás következménye és ez olyan mértékig beszűkíti az emberek tudatát, hogy már csak a félelmek érvényesülnek. Ez sajnos, mindaddig így lesz, amíg a társadalom nem stabilizálódik.

— *Mennyire fontos és fontos-e egyáltalán a rektornak, hogy mi a vélemény róla az egyetemen?*

— Ez minden vezető számára fontos, csak egy kis tapasztalattal a háta mögött már azt is tudja az ember, hogy sosem szabad az egyes emberek véleményét úgy fogadni, ahogy azt adott esetben mondták. Hiszen szinte valamilyen intézkedés sérti valamelyik ré-

teget, de három nap múlva, ez már előnyös lehet a számukra. Tehát folyton a pillanatnyi véleményhez igazodni, ezt egy vezető nem engedheti meg magának. Az más kérdés, ha a kritikák között jogos merül fel, akkor arra lehetőség szerint kielégítően kell reagálni.

— *De az emberek nem közlekednek, mert valami miatt nem mernek?*

— Ez így van. Ha nem is közvetlenül nekem, de megfogalmazták, hogy az oktatók most kiszolgáltatottabbnak érzik magukat, mint 1—2 évvel ezelőtt. Ez tulajdonképpen igaz, de talán nem az én személyem miatt, hanem ez az egész társadalom pillanatnyi közérzetének kifejeződése. Érdekes, hogy az oktatók most úgy érzik, végképp alá vannak vetve a tanszékvezető kénye-kedvének; míg az nem került be a köztudatba, hogy két tanszékvezetőt éppen az oktatói tettek lehetetlenné, s emiatt megszűnt a vezetői beosztásuk.

Ez az eset is példázta, hogy az általános félelmek nem mindig megalapozottak. De ebben a helyzetben meg kell próbálni megvilágítani a valós helyzetet és az összefüggéseket, ebben pedig komoly elmaradásaink vannak. Visszalépni, tétovázni nem szabad, hisz hosszútávon mégis csak ez az emberek érdeke, még ha most nem is érzik. Az átmeneti időszak mindenképpen hosszabb, mint egy rektori megbízás. De a mostani helyzettől nem szabad azért visszatántorodni, mert nekem személy szerint kellemetlen. Ma már úgy látom, hogy sikerül azokat az alapvető lépéseket megtenni, melyek nélkül nem képzelhető el ennek egyetemnek a jövője.

AZ EGYETEMI TANÁCSÜLÉS HATÁROZATAI

/1992. FEBRUÁR 11./

I. NAPIREND

1./ A rektori székfoglalón kifejtett gondolatok elfogadása

Az Egyetemi Tanács 2 tartózkodással elfogadta a rektori székfoglalón kifejtett gondolatokat.

II. NAPIREND

2./ Az 1992. évi költségvetési javaslat elfogadása

Az Egyetemi Tanács 1 tartózkodással elfogadta a költségvetésben nem rögzített összegekre vonatkozóan az 1992. évi költségvetési javaslatban felvázolt terveket, az osztott hitelkeretek változatlanul hagyásával.

III. NAPIREND

3./ Bejelentések

Rektor bejelenti, hogy Dr. Bernáth Gábor pro-

fesszor kidolgozott egy tájékoztatást a 800 eFt feletti értékű műszerbeszerzések igényeiről, melynek értékhatárát 2 millió forintra változtatták és a műszerbeszerzés bejelentését kötelezővé tették.

Tudományos rektorhelyettes javasolta, hogy rendezzenek egy általános műszer börtét, amelyben felszólítják az intézeteket, klinikákat a műszer cseréire.

Az ÁOK dékánja bejelenti, hogy egy pályázatot adtak be a FEFA-hoz, amelynek célja a felsőoktatási és kutatási intézmények közötti együttműködés erősítése.

A pályázat határideje: április 30.

Javasolta, hogy az Universitason kívül a SZOTE is dolgozzon ki egy pályázatot és nyújtsa be.

Rektor bejelentette, hogy a Tanulmányi és Vizsgaszabályzat jelenleg a SZOTE Nyomdában van sokszorosítás alatt. Amikor elkészül utána kiadásra kerül.

Gazdasági Főigazgató bejelentette, hogy a bér-emelés összegét február 18-án fizetik ki.

EGYETEMI TANÁCS HATÁROZATAI

(1992. JANUÁR 28.)

(I. RENDKÍVÜLI)

I. NAPIREND

1./ Javaslat igazgatói, vezetői megbízás meghosszabbítására

Az Egyetemi Tanács 1 ellenszavazattal 3 tartózkodással egyetért Dr. Földes József egyetemi tanár 1 évre történő vezetői megbízásának meghosszabbításával.

Rektor bejelenti, hogy Dr. Ormos Jenő tanszékvezető egyetemi tanár nyugállományba vonul és így a Patológiai Intézet tanszékvezetői egyetemi tanári állását meghívás alapján töltenék be. Szintén pályázat formájában hirdeti meg a Gyógynövény- és Drogismereti Intézet tanszékvezető egyetemi tanári állását.

Demeter Éva az Idegennyelvű Intézet vezetői megbízása 1992. szeptember 30-ig tart. Később kerül sor a vezetői megbízás esetleges meghosszabbítására.

Rektor bejelenti, hogy Dr. Karácsonyi Sándor a Sebészeti Klinika jelenlegi tanszékvezetője távozni

készül az Egyetemről, vagy esetleg társprofesszorként működik tovább.

Dr. Molnár János az Orvosi Biológiai Intézet jelenlegi tanszékvezetője elfogadja az eddig kialakított véleményeket és társprofesszorként kíván tevékenykedni.

Dr. Vadon Gábor a Radiológiai Klinika tanszékvezetője távozni készül az Egyetemről.

(Az igazgatói, vezetői meghosszabbítások, szavazati arányait a SZOTE Napló februári számában közöltük.)

Az ÁOK dékán bejelenti, hogy a Biofizikai Tanszék tanszékvezető egyetemi tanári állására pályázók e héten tartják bemutatkozó előadásukat. Szeretné az Egyetem álláspontját közölni a JATE-val.

Rektor bejelenti, hogy a Gyógynövény- és Drogismereti Intézet tanszékvezető egyetemi tanári állására Dr. Máté Imrét kéri fel pályázat beadására.

A Patológiai Intézet tanszékvezető egyetemi tanári állására felkéri Dr. Kovács Kálmánt, aki pályázatot nélkül vendégprofesszorként vezeti az intézetet.

II. NAPIREND

2./ Egyetemi tanári, tudományos tanácsadói, egyetemi docensi álláspályázatok kiírása.

Az Egyetemi Tanács az alábbi személyek egyetemi tanári álláspályázatának kiírását javasolja:

(a titkos szavazások eredményei)

	igen	nem	tartózkodik
Dr. Méray Judit	25	0	1
Dr. Resch Béla	26	0	0
Dr. Kata Mihály	26	0	0

Az Egyetemi Tanács nem javasolja Dr. Bálint Gábor, Dr. Somogyi István, Dr. Baltás Béla részére az egyetemi tanári álláspályázat kiírását.

Az Egyetemi Tanács az alábbi személy főiskolai tanári álláspályázatának kiírását javasolja:

(a titkos szavazás eredménye:)

	igen	nem	tartózkodik
Dr. Boda Márta	25	1	0

Az Egyetemi Tanács az alábbi személy tudományos tanácsadói álláspályázatának kiírását javasolja:

(a titkos szavazás eredménye:)

	igen	nem	tartózkodik
Dr. Tóth István	21	3	2

Az Egyetemi Tanács az alábbi személyek egyetemi docensi előléptetését javasolja:

(a titkos szavazás eredménye:)

	igen	nem	tartózkodik
Dr. Borbély László	25	1	0
Dr. Mihály András	22	3	1
Dr. Iványi Béla	23	3	0
Dr. Dombi György	25	0	1
Dr. Szigetiné			
Dr. Benkő Zsuzsanna	3	21	2

Az Egyetemi Tanács úgy foglalt állást, hogy a Mikrobiológiai Intézet a benyújtott 3 docensi előterjesztés helyett, 1 docensi előléptetésre tegyen javaslatot.

Az Egyetemi Tanács megbízza Dr. Papp Gyula

tudományos rektorhelyettest, a Tudományos Bizottság elnökét és Dr. Mari Albert klinikai rektorhelyettest, a Klinikai Bizottság elnökét a pályázati kiírás szövegének elkészítésére.

III. NAPIREND

3./ Címzetes egyetemi tanári, docensi cím adományozására javaslat

Az Egyetemi Tanács 24 igen, 2 nem szavazattal Dr. Szórády Istvánnak posztumusz címzetes egyetemi tanári cím adományozását javasolja.

Az Egyetemi Tanács 20 igen, 0 nem szavazattal és 6 tartózkodással egyetértett azzal, hogy a címzetes egyetemi tanári, címzetes egyetemi docensi címet — teljesítményre tekintettel — külső oktató számára adományozza.

Az Egyetemi Tanács úgy foglalt állást, hogy a címzetes egyetemi docensi cím adományozásának követelménye azonos legyen a docensi követelményekkel.

Az Egyetemi Tanács az alábbi személyeknek egyetemi docensi cím adományozását javasolja:

(a titkos szavazás eredménye:)

	igen	nem	tartózkodik
Dr. Vajdovich István	24	2	0
Dr. Kiss István	22	3	1
Dr. Karcu Sarolta	14	8	2
	2 érvénytelen		

IV. NAPIREND

4./ Bejelentések

A Gazdasági Főigazgató bejelenti, hogy a Népjóléti Miniszter a Rektor pótlékát 50 eFt-ban állapította meg és ezzel egyidejűleg 150 eFt jutalomban részesíti. A többi tisztségviselők pótléka ennek megfelelően, a korábbi Egyetemi Tanácsülés határozatának megfelelően módosul.

A Klinikai Rektorhelyettes bejelenti, hogy elkészült Szeged Város Önkormányzata és a SZOTE közötti együttműködési megállapodás 1992. évre ideiglenes jelleggel. Kéri, hogy az Egyetemi Tanács járuljon hozzá, hogy a Rektor a megállapodást aláírja.

Az Egyetemi Tanács a bejelentést tudomásul vette és a hozzájárulást megadta.

Rektor bejelenti, hogy az ügyeleti, készenléti díjakkal kapcsolatos kimutatást az Egyetemi Tanács elé tárja, az esetleges emeléssel továbbra is foglalkozni kell.

Bizakodó szorongás — a Társadalomtudományi Intézetben

Lesz-e, s ha igen mikor — UNIVERSITAS Szege- den — erre a kérdésre ma meglehetősen nehéz vá- laszt adni. Nem az egyetemek, főiskolák kezdemé- nyezőképességével van a baj, hanem az e célra ki- jelölt Öthalmi laktanya alkalmasságával. Az idő azonban múlik s egyre nehezebben viselhető bi- zonytalanságban élnek azok a társadalomtudomá- nyi intézetek, tanszékek, akik a tervek szerint kö- zösen dolgoznának tovább, az UNIVERSITAS ke- retében. Városszerte ismert a JATE ezen tanszé- kein történt átvilágítás, a mai működési nehézsé- geik. De nem sokkal könnyebb ez másutt sem, ezért kértem Dr. Bárány Ferencet, a SZOTE Tár- sadalomtudományi Intézetének tanszékvezetőjét válaszolja fel milyen átalakulások történtek s mire számíthat a hallgatóság a jövőt illetően.

— A legalapvetőbb változás még két évvel eze- lőtt történt, amikor az Egyetemi Tanács határozata alapján az "ideológia tárgyak" címszó alatt oktatott tárgyakat megszüntettük. Azok amelyek viszont megmaradtak — pl. az orvos etika, az orvosi szocio- lógia, a szociálpolitika — az orvosképzés szerves ré- szét képezik. Ennek következtében természetesen az óraszámunk is jelentősen lecsökkent, 315-ről 65–75-re.

Tanszékünk egészében is átalakult s nyilván cél- szerűnek tűnne, ha azok a tárgyak melyek megma- radtak összhangba kerülnének a tudományegyetem hasonló tárgyaival. Ha az UNIVERSITAS létrejön- ne, eddigi kapcsolataink sokkal gyümölcsözőbbé válhatnának, könnyebben megtalálnánk a közös hangot. Ugyanakkor ehhez azt is hozzá kell tennem, hogy vannak bizonyos fenntartásaink is. Egy orvos- tanhallgatót oktatni nem ugyanazt jelenti, mint egy jogászt vagy egy tanárszakost. Ismerni kell mit tanul, milyen elképzelései lehetnek, mennyi az elfoglaltsága stb. Aki itt él hosszabb ideje az Orvos- egyetemen, más módon közelít ezekhez a problé- mákhoz. Mikor 1967-ben kifejezetten az Egyetem kérésére létrejött ez az intézet — saját főhatóság alatt, saját elképzelésekkel — azokhoz a sajátossá- gokhoz próbált meg alkalmazkodni, melyek ezt az egyetemet jellemezték. Mostanra pedig kialakult egy olyan megközelítési mód a tárgyak oktatásában, a hallgatókhoz való közeledésben, ami azt hiszem eltér a főiskolai vagy JATE-s tapasztalatoktól.

— *Van-e már valamilyen előrejelzés a jövő tan- évet illetve a szeptemberi kezdést illetően? Tudják-e már milyen felállásban indulnak az ősszel?*

— Semmi konkrétumot nem tudunk, csak annyit, hogy esetleg várható az UNIVERSITAS beindulása — amit a hírek szerint egyébként már januárra ter- veztek —. Természetesen felkészültünk erre a válto- zásra, s úgy gondoljuk, hogy ez semmiképpen sem jelentheti a régi teljes szétrombolását.

Szükségesnek tartom továbbá megemlíteni, hogy az orvos karon szó van a társadalomtudományi tár-

gyak blokkokba történő csoportosításáról is. Ezek nagyon szoros oktatási egységet jelentenek. Lenne egy a viselkedéstudományi blokk, ahová az etika és a pszichológia tartozna; és egy másik, melybe a nép- egészségügyhöz integrálható tárgyak integrálnának. Abban a kérdésben azonban, hogy ez egy szer- vezeti egység-e vagy két külön tanszék lenne vagy megmaradna a jelenlegi keretek között az ügyintézés és a munkajogi rész — még nincs döntés. Ez a meg- oldás ugyanakkor bizonyos mértékig zavarná az UNIVERSITAS gondolatát, hiszen egy teljesen más logika szerint épülne fel. Ennyiféle elkötelezettség pedig egyszerre teljes zűrzavart teremthetne. El kell dönteni melyik legyen!

— *A döntés egyrészt az egyetemi vezetés kezében van. Milyen kapcsolat alakult ki Önök között?*

— Ősszel meghívtuk a Rektor urat egy tanszéki értekezletre, ahol ismertette a tanszékünkre vonatkozó elképzeléseit, reális képet rajzolva a lehetőségekről. Nagyjából azokat a szempontokat képviselte, amelyeket korábban felsoroltam. Az egyetemi veze- tés egyéb tekintetben is nagyon körültekintően járt el. Sokkal radikálisabb hangok, többet romboló in- dulatok hangzottak el, mint ami végül bekövetkezett. Tehát én úgy látom, hogy az Egyetem vezetésének nem az értékek lerombolása a célja, hanem igyekszik megőrizni amit lehet. Nyilván az Egyetem, az itt fo- lyó képzés érdekeinek megfelelően de nem direkt politikai célokat követve. Nagyon ésszerűtlen döntés lenne ezt a tanszékét nullára írni s úgy gondolom méltánytalan is ahhoz az erőfeszítéshez képest, amit az utóbbi két évben, — de talán korábban is — tet- tünk az egyetemi oktatás érdekében. Hisz, ha nem is ezek a legfontosabbak, de mindenképpen részei ezek a tárgyak az orvosképzésnek.

— *Mennyire jellemző a mostani hangulatukra a bizonytalanság és egyáltalán érződik-e ez az oktatók munkáján?*

— Azzal kell kezdenem, hogy korábban 23 állá- sunk volt az akkori a feladatoknak az ellátására, most pedig 11-en vagyunk. Tehát a dolgozóknak több mint a fele önként, ajánlással és egy esetben felmondással hagyta el a tanszékünket. Ezáltal iga- zodtunk a csökkentett óraszámokhoz. Ez már önma- gában is egyfajta bizonytalanságot és feszült légkört teremtett. Egy ilyen mértékű átalakulásnak természe- tesen vannak személyes vonzatai is — ki kivel szer- etne együtt dolgozni; kinek ki lesz a főnöke stb., mindezek növelik a bizonytalanságot. Ugyanakkor az átalakulásnak vannak pozitív vonásai is, hiszen versenyhelyzet teremthető, ez mindenképpen magasabb teljesítményt követel, így inspiráló hatású.

E pillanatban az oktatók hangulatára talán a "bi- zakodó szorongás" a jellemző. Úgy vélem, amit le- hetett megtettük és talán bizakodva nézhetünk a nem könnyű jövőbe.

Magára talált a Szakszervezet — mondja Dr. Thurzó László SZB titkár

Jelentős esemény volt a magyar egészségügy életében a március 7-re szervezett megmozdulás. Először fordult elő, hogy az orvosok, nővérek és egyáltalán az egészségügyi dolgozók az utcára vonultak. Szeged viszont elég kis számban képviseltette magát ezen az „eseményen”. Mi lehetett ennek az oka — többek között erről kérdeztem dr. Thurzó Lászlót, a SZOTE Szakszervezeti Bizottságának titkárát.

— Egy ilyen eseményt kétféleképpen lehet megszervezni. Ha van rá igény, akkor azt valami módon realizáljuk — pl. úgy, hogy buszt bérelünk — és közösen képviseljük magunkat. A másik oldala a dolognak viszont úgy működik, hogy én elhatározom, hogy szervezünk egy tüntetést és ehhez próbálok embereket összeszedni. Tekintettel arra, hogy nálunk egyik sem valósult meg, mi nem is vettünk részt ezen az eseményen. Ide tartozik viszont az is, hogy mikor az aláírásgyűjtő akció elindult — a 100 %-os béremeléséért — mi már akkor beszéltünk arról, hogy egyáltalán csatlakozzunk-e vagy sem. Akkor az volt az egyöntetű vélemény, hogy az aláírásgyűjtésben mi is vegyünk részt, tekintsük ezt első lépésnek. A továbbiak pedig attól függően alakulnának, hogy a tárgyalások milyen eredményhez vezetnek.

Az újságokból az derül ki, hogy a hétfői tárgyalás nem következménye a szombati tüntetésnek, mert már előre meghírdették. Ráadásul az egyeztetést így is rögtön két héttel elnapolták. Tehát nekem az a véleményem, hogy akkor van értelme tüntetni, ha az az út, amelyen elindultunk nem vezet eredményre. De ettől függetlenül, ha az egyetemen bárhol felmerült volna az igény, hogy szervezeten vegyünk részt ezen a megmozduláson, nem lett volna semmi akadálya. Ha van alulról jövő kezdeményezés annak célszerű az élére állni, de hogy én kiállok az élre és a régi módszerekkel hozzá szervezek...?

Mindez nem jelenti azt, hogy itt nem jelentkezik ugyanazok a problémák, mint országosan. Sőt, sajátos helyzetünknel fogva mi amolyan „senki gyereke” vagyunk. A minisztérium a TB-re mutogat, a TB az Önkormányzatra és viszont.

— *Ha az országos problémáktól eltekintünk és egy kicsit körülnézünk saját házunk táján, akkor szembe találjuk magunkat számos elgondolkodtató jelenséggel. Mivel egyetemünkön kizárólag a professzori rétegnek van egy közös fóruma — a Tanári Testület — úgy vélem a többiek képviselete a jelenlegi helyzetben a szakszervezetre hárul. Igaz-e így ez a kijelentés s vannak-e általánosnak nevezhető jelensé-*

gek az egyetemen, melyekkel a dolgozók megkeresik Önöket?

— A szakszervezetünk mostanra találta meg a helyét és most már mások is megtalálnak bennünket. Egyértelművé vált, hogy a szakszervezet kell, hogy a dolgozók érdekképviseletét ellássa. Az egyébként egy speciális helyzet, hogy csak egy van, hisz több is alakulhatna ma már. Ami abból a szempontból nem szerencsés, hogy ki lehet őket egymás ellen játszani. (Erre utalnak azok a hangok, amelyek már a kamarai törvény elfogadása utáni helyzetet mérlegetlik).

Tehát ma már a szakszervezet ismeri és fel is vállalja a problémákat, persze a legtöbb ügy nem kerül nyilvánosságra. Biztos, hogy az utóbbi időben a Gazdasági Hivatalban történt vezetéváltás borzolta fel leginkább a kedélyeket. Hiszen ez egyúttal egy új vezetési koncepciót is jelentett, ill. osztályokat szüntettek meg, szerveztek át és nagy általánosságban kijelentették, hogy itt nagyon sokan vannak. Ebből pedig nyilván az következik, hogy kevesebbre van szükség. Innentől kezdve jönnek a félreértések, mindenki a másokra mutogat és senki sem tudja valójában mire számíthat.

Ezzel kapcsolatban van a dolognak egy másik oldala is amit jogosan vetettek fel. Nevezetesen, ha már egyszer megtörtént az átvilágítás, meg kellene várni annak az eredményét illetve, hogy mit javasolnak a továbbiakban. Hiszen elképzelhető, hogy most olyan változásokat vinnénk végbe, amit a jelentés egyáltalán nem javasol és akkor kezdődhet előlről az egész átszervezés. Végül a szakszervezetnek sikerült odáig eljutnia, hogy a főigazgató kérte a dolgozói képviselőknek a véleményét — ebben a szakszervezeti és a nem szakszervezeti tagok is képviselve voltak. Ezeknek az egyeztetéseknek aztán az lett az eredménye, hogy a Gazdasági Hivatal átszervezésének nem lett olyan következménye, ami az emberek elküldésével járt volna. Az viszont nem biztos, hogy nem is lesz rá szükség.

— *Ha eltekintünk a GH-ban történetektől, akkor is akad számos kérdés, mellyel véleményem szerint Önöknek is találkozniuk kell. Jártomban-keltemben számos olyan képtelen pletykát, suttogást hallok, melyek nem mást bizonyítanak, mint hogy félnék az emberek. Elképzelhető, hogy ezt a vezetéváltás váltotta ki vagy ez itt egy általános jelenség? Egyáltalán mi jut el mindebből Önök felé?*

3. évfolyam 3. szám

— Elég kevés. Elsősorban a szakdolgozók részéről az állásukkal, fizetésükkel kapcsolatos problémák.

Egyetlen dolgot tudok, amitől félnek az emberek — amitől régen félnek — hogy ki vannak szolgáltatva az intézetek vezetőinek. Igaz, a munkáltatói jog nagyon körvonalazva oda lett téve minden intézetvezető elé, de ismerjük, hogy lehet finom körülmények között lehetetlenné tenni valakit. Attól, hogy rendszerváltás volt ezek a módszerek abszolút nem változtak. Egy dolgot pedig nem szabad elfelejteni: ezen az egyetemen — eltekintve bizonyos kategóriáktól — egyáltalán nem volt rendszerváltás. Ezalatt én ugyanis azt értem, hogy nem csak a felső vezetés újul meg. Persze ez nem jelenti azt, hogy azért mert valaki régebben tanszékvezető volt azért feltétlenül rossz, de nem vagyok arról sem meggyőződve, hogy az a megmérettetés, ami most zajlik teljes egészében azt tükrözi, mint ami a vélemény. Mást lát és hall az ember ahhoz képest, mint ami eredményképpen születik és amit vár.

— *Mi lehet ennek az oka?*

— Féltik az emberek az állásukat. Mikor azt fejtegeti az egészségügyi kormányzat, hogy csökkenteni kell a kórházi ágyak számát, abból nyilvánvalóan az következik, hogy a hozzá tartozó személyzetre is ez vár. Hogy mi fog történni egyenlőre nem lehet tudni, de ha már a legkisebb lehetőség is meg van rá — mint ahogy le is írták, hogy várható orvosi munkanélküliség — akkor inkább mindenki vakon és süketen jár.

— *Milyen az oda-vissza csatolás a szakszervezet és a tagsága között? Azon túl, hogy befizetik a dolgozók a tagdíjukat keresik-e az Önök segítségét?*

— Erre nehéz válaszolni. Az érdekképviselőten túl eléggé beszűkült a szakszervezet funkciója. De egyébként is azt gondolom, hogy nehéz ezt felülről irányítani. Ami viszont valóban rosszul funkcionál, az a szakszervezeti bizalmiak csoportja. Nekik kellene adott esetben a valóságos és esetleg általánosítható jelenségeket felénk jelezni.

— *Megtörtént az egyetemen a bérfejlesztés és mint tudjuk több kategóriába lettek osztva a különböző szervezeti egységek. Hogy fogadták ezt a dolgozók?*

— Hosszú évek során óriási feszültség halmozódott fel itt a bérek tekintetében. Azok az intézmények akik közel voltak a tűzhöz feladatarányosan több pénzt kaptak, mint amennyi járt volna.

Mindenki tudta, hogy ezt mihez lehet kapcsolni, pl. az új klinikához. Itt olyan bérbeállással kezdtek dolgozni, mint ami a többi helyen 15–20 év alatt alakult ki. Ennek aztán a dolgozók egyik helyről a másikra való csábítása lett az eredménye — bármennyire is tilos volt ez egyetem belül. Ez az érem egyik oldala, a másik amit meg kell nézni, hogy mennyi átlagfizetés jön ki egy rosszabb ill. egy jobb helyen dolgozó — de azonos képzettségű és hasonló munkát végző — ember számára. Kiderült, hogy óriási ellentétek vannak, egészen horribilis összegek kerültek kifizetésre, amit tisztességes módon semmiképp sem lehetett csinálni. Volt, hogy egy embernek elszámoltak egyszerre túlórárt, belső helyettesítést és egyebet. Így jöttek ki bizonyos helyeken a nővérek számára 30–40–50 ezer Ft-os fizetések. Meg kellett tehát nézni, hogy hogyan lehetséges kellő létszám mellett ez az óriási megtakarítás. Mert nyilván ha mindenkit kifizettek és ezen felül még spórolni is tudtak folyamatosan, akkor valahonnan van pénz. (Az más lapra tartozik, hogy a Gazdasági Hivatal vezetésének korábban nem volt érdeke, hogy ezeket a dolgokat feltárja.)

Nem mondom, hogy az a módszer amit most kidolgoztunk teljes egészében igazságos, de mindenestre igazolta az előzetes feltevéseinket. Ezért aztán olyan nagy tiltakozás érdekes módon nem volt, még azok részéről sem, akik kevesebbet kaptak. Holott mindenki azt várta, hogy ebből óriási botrány lesz, mert szentségtörés ezen az egyetemen differenciálni. Kiderült, hogy még sem az, mert nem volt igazuk ebben a kérdésben. Mondok egy példát: Ha valakinek 5000 Ft a fizetése s nekem lehetőségem van erre havonta 3000 Ft-ot rátenni, akkor sokkal egyszerűbb és korrektebb lenne ha ezt a pénzt nem könyöradományként, jutalomképpen „gyeplőként” adagolnám. Hiszen az a többletteljesítés címén kifizetett pénz messze nem többletteljesítést takar minden esetben. Mert ez a kifizetés jár X-nek és Y-nak, de nem jár Z-nek. Mennyivel korrektebb volna, ha ott ahol rendelkeznek ezzel az összeggel, az alaphért emelnék meg.

— *Úgy gondolja csökkentheti ez a mostani kategorizálás az eddigi „felhalmozási rendszert”?*

— Talán.

zás a szabályzatban, de ezeket egy kezemen meg tudom számolni. Ehhez a részhez hozzá kell tennem, hogy az ET oktatói „frakciója” csak két kérdésben mutatott ellenvéleményeket, az egyik az ominózus előadáslátogatás, a másik a max. UV szám megmaradása ill. változtatása volt. Miután a szabályzat életbelépett, mi a főbb változtatásokat megjelentettük a PSP-ben. Talán ez az egyetlen, ami a számlánkra írható, vagyis, hogy nem vártuk meg az oktatók tájékoztatását és így, ők is csak abból a cikkből tudták meg a lényegét, mi több sokan azt is, hogy változik a szabályzat. Ezek után indult meg az az oktatói elégedetlenségi hullám, ami mostanra már az egeket ostromolja és ami meg is lepott, meg nem is.

Nem lepott meg, hiszen olyan változásokról van szó, melyek a hallgatóság régi igényeit váltja valóra és az oktatók szintén régi, de egyben felettlőbb kényelmes privilégiumait is sérti (akiét nem, attól elnézést kérek, a „felettlőbb kényelmes” miatt).

Vizont több okból is meglepődtem. Egyrészt naívan azt gondoltam, hogy az ET tagjai egyeztetni is szoktak választóikkal vagy legalább tájékoztatást adni arról, hogy mik történnek ott. Mint kiderült ez elég ritkán történik meg, pedig ez a kérdés majd mindenkit érint az egyetemen. Talán emiatt van, hogy a változtatásokat gyakorlatilag csak a hallgatóság számlájára írják. A másik, ami meglepett és ami miatt minket kritizálnak az az elszomorító körülmény, hogy még az intézetek/klinikák tanulmányi felelőseinek nagy része sem olvasta el, nemhogy ezt az új szabályzatot, de a régit sem — ezek után nem meglepő, hogy annyi újat találtak benne...

Mindenesetre le kell vonni a következtetéseket.

Nincsen olyan oktatói képviselői szerv, mellyel az egyetem vezetése vagy a HÖK érdemben és bármikor tárgyalhatna, mint általános képviselővel. Egyéneként elérhetők az oktatók és több példa is van rá, hogy egyeztetünk velük, de tőlük nem mennek tovább az információk szélesebb körbe (rendkívül kényelmetlen hallgatóként ezt írni, de ez sehol, senkinek a szájából nem hangzott el). Ennek pedig itt az eredménye. Nem volt olyan fórum, ahol el lehetett volna mondani, meg lehetett volna cáfolni azokat a híreszteléseket, hogy magunknak írtuk a szabályzatot, a rossz hallgatót védjük, stb., ahol lehetőség lett volna szélesebb konszenzus kialakítására. Ezen kívül szögezzünk le valamit: az oktatók még mindig csak a régi stílusban politizálnak az egyetemen belül. Ez két dolgot is jelent egyszerre: amit a hallgatóság csinál az „kapásból-csípőből” helytelen, másrészt kritizálni sokkal könnyebb vala-

mit, mint újat alkotni. (Lásd még: „Akienek nem inge, ne vegye magára!”)

Mélyen tisztelt oktatók! Felhívnam a figyelmüket arra a kiábrándító tényre, hogy a hallgatóság nincsen az oktatók ellen, nem is szándékozik ilyen irányvonalat a jövőben sem, csak többet kíván kapni Önöktől, akiknek többségét kedveli és tiszteli. Ezen kívül, bármilyen hihetetlen, egyetemünkön tanulni akarunk, de egyetemi színvonalon és szellemben, nem pedig egy nehezített gimnáziumi oktatásban. Higgyék el felnöttebbek vagyunk és felelősebbek saját sorsunk iránt, mint sokan gondolnák. A szándék, amely a szabályzat alkotása alatt vezérelt minket jó volt, és végül nem lett olyan rossz ez a szabályzat (és a változtatások), mint ezt sokan állítják. A félreértésekből adódó nézetkülönbségeket pedig másképp is át lehet hidalni, nem így, ahogy mostanában történik.

Ugyanis, valljuk meg őszintén, nem túl szerencsés az a támadó álláspont, ami az oktatói gárdának még azt a részét is magával ragadta, amely egyetértett a változtatások lényegi részével. Mert ez a helyzet. A hallgatóság most nagyrészt olyan bűnökért bűnhődik, melyeket el sem követett. Az intézetek/klinikák egy része sértve érzi magát és keresztbe tesz a hallgatóknak. Megszűnt a kötelező előadáslátogatás? — Olyan katalógust tartanak, mellyel nem a félvélet tagadhatják meg, hanem majd a vizsgán kerül elő és e szerint ítélik meg a hallgatót, nem pedig arról, hogy mit tud valójában. (Nem mindegy, hogy az előadás anyagát honnan vagy hogyan tanuljuk meg?...) Vagy: benne van a szabályzatban, hogy hente legalább három vizsganapot kell tartani? Jó, akkor CSAK három vizsganapot tartunk és CSAK akkor többet, ha már az összes hely betelt. És ezt így folytathatnám még. Kár, hiszen a hallgatók értetlenül állnak azon tény előtt, hogy igazán jó oktatók is hallgatóság-ellenesen viselkednek, sokszor csak alapvető információk hiányában.

Nem értem, miért alakul ez így. Remélem, hogy csak átmeneti helyzet. Mindennek nehéz a kezdete, így egy új vizsgaszabályzatnak is.

A kapkodás helyett pedig higgadtan és főleg egymás iránt türelmesebben is lehetne viselkedni. Jó lenne mihamarabb túljutni ezen az anarchikus időszakon oktatónak, hallgatónak egyaránt.

Mindannyiuk iránt, továbbra is, tisztelettel:

Szepes Attila

3. évfolyam 3. szám

egyetemi tanár.

A felperes 1990. március 5-én bejelentette Dr. Molnár János felettesének, hogy a munkaszerződés lejártakor az intézetből el kíván távozni.

A bejelentést követően Dr. Molnár János számnélkül 1990. március 11-én kelt okiratban a felperes munkaviszonyának megszüntetésére tett javaslatának indoklására a per tárgyát képező okiratot elkészíti, amelyet Dr. Kisapáti Edéné szakszervezeti bizalmival is aláírat és megküldi az okiratot az alperes akkori vezetőjének Dr. Szilárd János rektornak.

Az okirat tartalma a felperes jó hírnevét sérti, mert valótlan és nem bizonyított személyiségjegyeket állapít meg róla. Továbbá az egyetemi oktatói munkája és kutatási tevékenységét is negatívan értékeli és állítja be.

Az elkészített okirat tartalmát a felperessel nem ismertette, ezen okirat készítéséről a felperesnek tudomása nem volt. Az okirat az alperes a felperes személyi anyagához csatolta és azt a felperes munkaviszonyának megszűnésekor az új munkahelyre a Szegedi Élelmiszeripari Főiskolának megküldte. A felperes a peres eljárás megindítása előtt szerzett tudomást az okiratról.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes által készített okirat valótlan, annak tartalma sérti a jó hírnevét, ezért annak megszüntetését kérte és elégtételként a hozott ítélet SZOTE Naplóba való közzétételét és az alperesnek perköltségben való marasztalását.

Keresetében előadta, hogy a megállapítások jó hírnevét, személyiségét, oktatói és kutatói munkájának valótlan minősítését tartalmazza. Ezen kívül az alperes megsértette a minősítésre vonatkozó szabályokat, hisz az okiratot nem ismertette és nem tehetett rá észrevételt.

Alperes jelenlegi rektora Dr. Fráter Loránd 1991. december 12-én kelt okiratában tényként elismerte, hogy az okirat nem minősítés, így jogtalanul került a személyi anyagba és annak az új munkáltatóhoz való elküldése szabálytalan, ezért elnézést kért, hozzájárult az anyag személyi anyagából történő kikerüléséhez. Az anyagot belső használatú anyagnak tekintette, amely adminisztrációs hiba miatt került a személyi anyagba.

A felperes keresete alapos.

A Polgári Törvénykönyv 78.§.(1) bek. szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hír-

név védelmére. (2) a jó hírnév sérelmét jelenti különösen ha valaki más személyre vonatkozó azt sértő valótlan tényt állít, hiesztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.

A PFK 84 §.(1) bek. szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértettek követelheti: a jogsértés megtörténtének bírói megállapítását, elégtétel adását megfelelő nyilvánosság biztosítása mellett.

A bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes olyan okiratot készített, amely a minősítési szabályoknak nem felel meg. Az okiratot a felperes személyi anyagához csatolta és megküldte az új munkáltatónak. Ezen alperesi magatartás sértette a felperes személyiségi jogát, hisz többen az alperesi munkahelyen és felperes új munkahelyén is az okirat tartalmáról tudomást szereztek és szerezhettek.

Az okirat a felperes emberi személyiségére vonatkozóan valótlan tényeket állapít meg, továbbá kutatói és oktatói munkájára is negatív, nem bizonyított megállapításokat tett.

E tényre figyelemmel a bíróság a jogsértés tényét megállapította és az okirat megsemmisítését elrendelte.

A bíróság helyt adott a felperes elégtétel adási kérelmének, mert a felperesnek komoly és nyomós érdeke fűződik ahhoz, hogy jó hírnevének alaptalan csorbulása megszűnjön. A bíróság ezért elrendelte az ítélet közzétételét abban a körben, akik a valótlan tényről tudomást szerezhettek. Ennek alkalmas módja a SZOTE Napló, melyet a kérdéses személyi kör olvas.

A bíróság a Pp.78. §.(1) bek. alapján alperest perköltség viselésére kötelezte.

A 6/1986.(VII.26.) IM számú rendelet 3.§.(3) bek. alapján az eljárási illeték a Magyar Állam terhéen marad.

Az ítélet ellen a Pp.358.§.(1) bek. alapján nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 1992. január 7.

Dr. Dabis Erzsébet, a tanács elnöke
Megyaszi Imre, népi ülnök
Zentai András, népi ülnök

Az akadályoztatott ülnökök helyett is:

Dr. Dabis Erzsébet
a tanács elnöke

A Tanulmányi- és Vizsgaszabályzat kapcsán...

Magasabbra a lécezt!

A februártól életbelépő új Tanulmányi és vizsgaszabályzat sokak számára valóban újat jelent. Annyiban legalábbis, hogy létrejöttéről illetve a véglegesen elfogadott változatról leelőször a hallgatóság PSP című folyóiratából szereztek tudomást. E kijelentés biztosan nem általánosítható, azonban a későbbiekre nézve talán elgondolkodtató: az egyetem minden oktatójának egyformán lehetőséget kell biztosítani, egy ilyen horderejű szabályzat újraalkotásában.

A fenti csoportba tartozók közül kerestem meg Dr. Rosztóczy Istvánt, a Mikrobiológiai Intézet docensét, mondja el véleményét az új vizsgaszabályzatról.

— Számomra egyetlen — a 87/5. — pont volt, ami rögtön szemet szúrt. A legfőbb kifogásom ennek megszővegezése illetve elfogadása ellen van. A többi már csak kisebb „mazsola”, mondhatni az említett pont következménye.

Azt feltétlenül hangsúlyozni szeretném, hogy én „jó tanuló párti” oktató vagyok s ezért tartom célszerűnek, hogy minden diák essen át egy alapos szűrése előtt szóbeli vizsgára engedjük. Ezt szolgálná az általam szorgalmazott és az elfogadott szabályzathoz hiányolt jó írásbeli vizsga. Azt, hogy jó kiemelten hangsúlyozni kell. Tehát olyan alapkérdéseket kellene tartalmaznia, amelyek hiánya senkinek sem teszi lehetővé, hogy szóbelizni menjen. Ha részleteiben megnézzük ezt a pontot, a következőket tudom elmondani:

A 87/5. pont értelmezése:

A vizsga lehet csak szóbeli, vagy állhat írásos és szóbeli részből (az eddig is így volt), de az értékelés egyes részei önmagukban nem lehetnek buktató hatályúak (ez új, mert eddig — legalábbis papír szerint — a szóbelin lehet elégtelen osztályzatot szerezni). Most tehát, ha írásbeli és szóbeli részt is szervez a tanszék, akkor mindkettőn el kell véreznie a jelöltnek az elégtelen osztályzat elnyeréséért.

2. Tapasztalat a vizsgákról: elismerjük nem ismerjük el mindegy, a hallgatóság vizsga centrikusan tanult, tanul és tanulni fog. A tantárgyak elsajátítására fordított időt döntően a számonkérés komolysága szabja meg. A felkészülés módja nemcsak diszciplinának, de sikeresen felderített vizsgáztatók személyéhez igazodóan is rendkívül kifinomultan történik. A vizsgázók gyakori és jogos panasza az elbírálás szubjektivitása.

3. Hogyan kellett volna módosítani: úgy ahogy mások (akikhez „felzárkózni” szeretnénk) már rég

óta csinálják. Nagyobb hangsúlyt adni az írásbeli vizsgának. Elismerve, hogy az orvosnak beszéd és kifejezőképességét, valamint meggyőző erejét (hiszen sokszor életet menthet vele) is folyamatosan fejlesztenie kell, amíg ezt oktatási törvény lehetővé teszi, legyen a vizsgának szóbeli része is, de csak azok számára, akik erre tudásuk objektív értékelése alapján kvalifikáltak magukat.

Tehát minden záróvizsga (a HÖK kívánságára a kör kollokviumokra is bővíthető) tartalmazzon buktató erejű írásbeli részt, azaz aki nem megy át az írásbelin, az ne mehessen szóbelire. Értelemszerűen a szóbeli jogosítványa valamennyi minősítés odaítélésére továbbra is megmarad. Tehát elvileg még kiváló írásbelivel is megbukhat valaki, ha netán „leblokkolna” a szóbelin. (Megjegyzés: a Mikrobiológiai Intézetben több mint 10 éve van nem-bukató írásbeli, én ennek bevezetése óta rendszeresen részt veszek a szigorlatoztatásban, de olyan hallgatóval, akinek kiváló írásbeli után elégtelent kellett volna adni, nem találok.)

4. Milyen legyen az írásbeli vizsga? Minden anyagrészt felölelő, döntően csak a tárgy alapvető tudásanyagára vonatkozó, világosan megfogalmazott, minimálisan 20 kérdésből álló, igen-nem lehetőséggel vagy egy-két mondatos definícióval és maximum 45 perc alatt megoldható kérdéssor. Minden kérdés 0, 1 és 2 ponttal legyen értékelhető és egyetemi szinten egységesen megállapított százalékos teljesítésen alapuljon az osztályzat odaítélése. A kérdések egyrészt idővel célszerű felelet-választós formába alakítani. Ha a kérdések valóban jók, akkor az 50% alatti jelöltek nyugodt lelkiismerettel ismétlésre kötelezhetőek, hiszen a szóbelin már kevesebb, hasonló súlyosságú kérdés nem-tudása esetén is elégtelent kap a vizsgázó. Ez az oka annak, hogy egy ilyen írásbeli nem eredményezhet sikeres vizsgát szóbeli nélkül. Majd, ha csak írásbeli vizsga lesz, akkor kb. 80–100 kérdésből álló kérdőívet kell készíteni. Ennek 70%-os megoldása már garancia lehet a felkészültségre.

5. Várható előnyök:

A) a kérdések segítik a hallgatóságot a felkészülésben

B) a vizsgák színvonala emelkedik (a vizsgáztató elé már valamilyen tudásanyaggal rendelkezők kerülnek)

C) a vizsgák szubjektivitása csökken (aki tanult, azon segít, hiszen a jó teszt láttára a vizsgáztató nehezebben buktat és könnyebben ad jó jegyet)

3. évfolyam 3. szám

D) gyakorlatot ad az államvizsgálathoz

E) „önszabályozza” az óralátogatást

6. Itt az alkalom a bevezetésre, valamennyi tan-szék 1991. december hatállyal leadta oktatott anyagának előadások szerint összegezett kivonatát. Ezek alapján a kérdések gyorsan megszerkeszthetők. Egy-egy átlagos tantárgynál kb. 300–400 kérdésre kell számítani!

Amit még esetleg érdemesnek tartok megemlíteni azok a következő ellentmondások: most 4,00-ás átlagban jelöli meg a szabályzat az egyéni vizsgarend feltételét a korábbi 4,5 helyett. Igaz, később megszorításként ott van, hogy ez maximum a hallgatóság 25%-t jelentheti. Azonban a 4,00-ás szintet a mai körülmények mellett nem nehéz megszerezni és az átlagos létszám mellett az a 25% közel 50 embert jelenthet, ami már komoly fennakadást okozhat a vizsgák lebonyolításában. Ami itt még mint új feltétel szerepel, hogy a HÖK-ben vezetői tisztséget betöltők megkaphassák ezt a kedvezményt, azt kicsit túlzásnak tartom. Egyáltalán nem vagyok HÖK ellenes, de úgy gondolom, ha valaki egyéb irányú plusz feladatot vállal, az önmagában még nem jogosít fel óralátogatási kedvezményekre. A demonstrátoroknak és diákkörösöknek is tanulmányi feltételt kell teljesíteni a jog megszerzéséhez.

A másik érdekesség, hogy most tantárgyanként 30 napban maximálják a bármely jogcímen megengedett hiányzást. Lehet, hogy ez értelmezési hiba, de így szó szerint képtelenség, mert például nálunk összesen 14 olyan napja (gyakorlatok) van a hallgatók-

nak amin részt kell venni, illetve amit katalógusban is számon tarthatunk.

Kimaradt ezen kívül a régi szabályzat 34. pontja, ami nagyon fontos, hiszen a terhes hallgatóknak Egyetemi Munkavédelmi Szabályzat szerinti elbírálását írja elő.

Talán még három egymással összefüggő, de feltétlenül megjegyzésre érdemes pont (80.90.77.): A záróvizsgáknak bizottság előtt kell végbemennie, de ebben a korábbi gyakorlattal szemben csak adjunktustól felfelé vehetnek részt az oktatók. Demonstrálni is csak adjunktustól felfelé lehet. Ezek több szempontból sem jók, hisz a gyakornok vagy tanársegéd, így egyáltalán nem tud rutint, jártasságot szerezni a vizsgáztatásban és a szervezeti egységekben sincs annyi ember, hogy a bizottság minden tagja a felsőbb oktatói gárdából kerüljön ki. Ehhez társul, hogy a várakozási idő a vizsga előtt ne haladja meg a három órát (ezen utóbbival egyébként egyetértek).

Mindent összevetve és hangsúlyozva, hogy még koránt sem állt módomban az egész vizsgaszabályzatot tüzetesen átvizsgálni, meg kell hogy mondjam, találtam azért üdvözlendő változásokat is, pl. az évhalasztók óralátogatási lehetősége (38) vagy az áthallgatás az English Programba (54.).

Többségében azonban úgy érzem, hogy a módosítások jelentős része nem a képzés javítását szolgálja. Ha színvonalat akarunk, nemcsak a pályát kell javítani, de sajnos a léceket is magasabbra kell emelni.

K.A.

* * * * *

„Ezen az egyetemen a hallgatók azt csinálnak, amit akarnak!”(?)

Szerencsétlen helyzet alakult ki a Tanulmányi- és Vizsgaszabályzattal kapcsolatban. Vádak, ellenérvek és kritikák zuhataga száll a fejünkre — eddig még csak oktatói oldalról. A kép tisztázására fogtam tollat, nem mentegetőzni akarok azzal, hogy leírom a történetét a szabályzat születésének, mivel egyre inkább úgy látom, hogy krónikus információhiány a félreértések oka.

Tavaly szeptemberben kaptuk meg a szerkesztőtől, Dr. Lednitzky Andrásztól az első variációt. Ebbe kb. egy hét alatt beírtuk a HÖK kéréseit, elképzeléseit, s ezután október elején visszaadtuk azt, további vitásra.

Hetekig nem történt semmi (legalábbis hallgatói részről). Ezalatt kellett bizonyos kiegészítéseket végzni, mivel a Rektor illetve a Dékánok is találtak hiányosságokat az anyagban. Ezzel párhuzamosan próbálta a Dékáni Hivatal egyeztetni az oktatókkal a tervezetet, de sajnos a felkértek fele válasza sem

méltatta Őket, a többiek pedig nem tettek érdemi kiegészítéseket, pedig abban a tervezetben még sokkal nagyobb változások tervei szerepeltek.

December eleje volt, mikor az így kiegészített és átírt szabályzat visszakerült hozzánk. Ebből mi már csak kihúztuk a saját eredeti elképzeléseinket illetve mérsékeljük azokat, valamint a változtatások, mint az Egyetemi Tanács által választható alternatívák kerültek szövegezésre. Még ekkor is találtunk hiányosságokat, de azokat mellékeljük a betérjesztett anyaghoz.

A januári ET hosszabb vita után, két kérdést nyitva hagyva, elfogadta a szabályzatot és a hallgatói alternatívák egy részét is. Aki ott volt az emlékszik rá, hogy csak két kérdéskörben ragaszkodtunk a magunk változatához, a többiben pedig kompromisszumok születtek. Ez a kettő a kötelező előadáslátogatás és a részvizsgák buktató jellegének eltörlése volt. Persze van még néhány általunk javasolt válto-

zás a szabályzatban, de ezeket egy kezemen meg tudom számolni. Ehhez a részhez hozzá kell tennem, hogy az ET oktatói „frakciója” csak két kérdésben mutatott ellenvéleményeket, az egyik az ominózus előadáslátogatás, a másik a max. UV szám megmaradása ill. változtatása volt. Miután a szabályzat életbelépett, mi a főbb változtatásokat megjelentettük a PSP-ben. Talán ez az egyetlen, ami a számlánkra írható, vagyis, hogy nem vártuk meg az oktatók tájékoztatását és így, ők is csak abból a cikkből tudták meg a lényegét, mi több sokan azt is, hogy változik a szabályzat. Ezek után indult meg az az oktatói elégedetlenségi hullám, ami mostanra már az egeket ostromolja és ami meg is lepott, meg nem is.

Nem lepott meg, hiszen olyan változásokról van szó, melyek a hallgatóság régi igényeit váltja valóra és az oktatók szintén régi, de egyben felettébb kényelmes privilégiumait is sérti (akiét nem, attól elnézést kérek, a „felettébb kényelmes” miatt).

Vizont több okból is meglepődtem. Egyrészt naívan azt gondoltam, hogy az ET tagjai egyeztetni is szoktak választóikkal vagy legalább tájékoztatást adni arról, hogy mik történnek ott. Mint kiderült ez elég ritkán történik meg, pedig ez a kérdés majd mindenkit érint az egyetemen. Talán emiatt van, hogy a változtatásokat gyakorlatilag csak a hallgatóság számlájára írják. A másik, ami meglepett és ami miatt minket kritizálnak az az elszomorító körülmény, hogy még az intézetek/klinikák tanulmányi felelőseinek nagy része sem olvasta el, nemhogy ezt az új szabályzatot, de a régit sem — ezek után nem meglepő, hogy annyi újat találtak benne...

Mindenesetre le kell vonni a következtetéseket.

Nincsen olyan oktatói képviselői szerv, mellyel az egyetem vezetése vagy a HÖK érdemben és bármikor tárgyalhatna, mint általános képviselővel. Egyéneként elérhetők az oktatók és több példa is van rá, hogy egyeztetünk velük, de tőlük nem mennek tovább az információk szélesebb körbe (rendkívül kényelmetlen hallgatóként ezt írni, de ez sehol, senkinek a szájából nem hangzott el). Ennek pedig itt az eredménye. Nem volt olyan fórum, ahol el lehetett volna mondani, meg lehetett volna cáfolni azokat a híreszteléseket, hogy magunknak írtuk a szabályzatot, a rossz hallgatót védjük, stb., ahol lehetőség lett volna szélesebb konszenzus kialakítására. Ezen kívül szögezzünk le valamit: az oktatók még mindig csak a régi stílusban politizálnak az egyetemen belül. Ez két dolgot is jelent egyszerre: amit a hallgatóság csinál az „kapásból-csípőből” helytelen, másrészt kritizálni sokkal könnyebb vala-

mit, mint újat alkotni. (Lásd még: „Akinek nem inge, ne vegye magára!”)

Mélyen tisztelt oktatók! Felhívnam a figyelmüket arra a kiábrándító tényre, hogy a hallgatóság nincsen az oktatók ellen, nem is szándékozik ilyen irányvonalat a jövőben sem, csak többet kíván kapni Önöktől, akiknek többségét kedveli és tiszteli. Ezen kívül, bármilyen hihetetlen, egyetemünkön tanulni akarunk, de egyetemi színvonalon és szellemben, nem pedig egy nehezített gimnáziumi oktatásban. Higygyék el felnőttebbek vagyunk és felelősebbek saját sorsunk iránt, mint sokan gondolnák. A szándék, amely a szabályzat alkotása alatt vezérelt minket jó volt, és végül nem lett olyan rossz ez a szabályzat (és a változtatások), mint ezt sokan állítják. A félreértésekből adódó nézetkülönbségeket pedig másképp is át lehet hidalni, nem így, ahogy mostanában történik.

Ugyanis, valljuk meg őszintén, nem túl szerencsés az a támadó álláspont, ami az oktatói gárdának még azt a részét is magával ragadta, amely egyetértett a változtatások lényegi részével. Mert ez a helyzet. A hallgatóság most nagyrészt olyan bűnökért bűnhődik, melyeket el sem követett. Az intézetek/klinikák egy része sértve érzi magát és keresztbe tesz a hallgatóknak. Megszűnt a kötelező előadáslátogatás? — Olyan katalógust tartanak, mellyel nem a félvélet tagadhatják meg, hanem majd a vizsgán kerül elő és e szerint ítélik meg a hallgatót, nem pedig arról, hogy mit tud valójában. (Nem mindegy, hogy az előadás anyagát honnan vagy hogyan tanuljuk meg?...) Vagy: benne van a szabályzatban, hogy hente legalább három vizsganapot kell tartani? Jó, akkor CSAK három vizsganapot tartunk és CSAK akkor többet, ha már az összes hely betelt. És ezt így folytathatnám még. Kár, hiszen a hallgatók értetlenül állnak azon tény előtt, hogy igazán jó oktatók is hallgatóság-ellenesen viselkednek, sokszor csak alapvető információk hiányában.

Nem értem, miért alakul ez így. Remélem, hogy csak átmeneti helyzet. Mindennek nehéz a kezdete, így egy új vizsgaszabályzatnak is.

A kapkodás helyett pedig higgadtan és főleg egymás iránt türelmesebben is lehetne viselkedni. Jó lenne mihamarabb túljutni ezen az anarchikus időszakon oktatónak, hallgatónak egyaránt.

Mindannyiuk iránt, továbbra is, tisztelettel:

Szepes Attila

PÁLYÁZATOK

TEMPUS PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY

Az Egyesült Királyság, Olaszország és Magyarország egyetemlein folytatandó másfél éves posztgraduális ösztöndíjas továbbképzést hirdetünk meg fiatal diplomás érdeklődők számára.

A pályázók főként a fejlődés és öregedés anyagcsere — elsősorban lipid anyagcsere — sajátosságait és a növényi eredetű antioxidánsok szerepét vizsgálják, a téma gyakorlati — laboratóriumi — vonatkozásaival.

Az ösztöndíjasok 2 x fél évet a Newcastle University-n, majd 2—2 hónapot a Scottish Agricultural College-ben, a Bologna-i Egyetemen és a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen tanulhatnak és vehetnek részt a kutató munkában.

A résztvevők másfél év elteltével ill. a sikeres vizsgák után biotechnológiából a Master of Science (Newcastle-upon-Tyne) fokozatot nyerik el.

A pályázat feltétele az angol nyelvtudás. A pályázatokat a SOTE Általános Orvostudományi Kar dékáni Hivatalába (1085 Üllői út 26. II/23.) kérjük 1992. augusztus hó 1-ig a magyar és angol nyelvű önéletrajzzal, diploma másolattal és egyetemi (oktatói) ajánlással együtt, — feltüntetve a borítékon, hogy „TEMPUS PÁLYÁZAT” — benyújtani.

Az ösztöndíjas munka kezdő időpontja:
1992. október hó 01.

Bővebb felvilágosítás: Dr. Péntes László
SOTE Gerontológiai Központ
Tel.: 1331—983, 1331—984

A „Kulka Frigyes Emlékére” Alapítvány PÁLYÁZATOT hírdet a „KULKA-EMLEKÉREM” díj elnyerése céljából.

A Kuratórium célja az Emlékérem odaítélésével az, hogy azoknak a frissen végzett fiatal orvosoknak, valamint orvostanhallgatóknak, felsőfokú végzettségű szakdolgozóknak az elméleti-szakmai tudását elismerje, akik az anaesthesiológiai és intenzív terápia területére kívánnak szakosodni, illetve e területen tevékenykednek. Meggyőződésünk, hogy ezzel hozzá tudunk járulni a diszciplína hazai fejlődéséhez. Szándékunk szerint a fiatal tehetségek az Emlékéremmel olyan szakmai elismerés birtokába jutnak, ami ebben a formában egyedülálló az országban.

A pályázaton résztvehetnek:

- a Semmelweis Orvostudományi Egyetem (Budapest)
 - a Pécsi Orvostudományi Egyetem
 - a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem (Szeged)
 - a Debreceni Orvostudományi Egyetem végzős hallgatói, illetve a szakvizsgájuk előtt álló orvosok,
- valamint
- az Orvostovábbképző Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar

- Gyógytornászképző szakán
 - Dietetikusképző szakán
- az államvizsga előtt álló hallgatók és a már diplomás szakdolgozók.

A pályázatok beküldési határideje: 1992. szeptember 11.

A pályázathoz kérjük mellékelni a pályázó rövid szakmai önéletrajzát.

A pályázatokat egy, a Kuratórium által felkért szakértői bizottság bírálja el.

A pályázatokat zárt borítékban, ajánlva kell feladni, az alábbi címre:

„Kulka Frigyes Emlékére” Alapítvány Kuratóriuma
Hóbor Zsolt titkár
1125 Budapest, XII. „Diósárok u. 1.

A sikeres pályamunkát a Kuratórium országosan publikálja.

Felvilágosításért a Kuratórium titkárához, az 1—560—308-as telefonszámon lehet fordulni.

Budapest, 1992. március 5.
az Alapítvány Kuratóriuma

LEVELEZÉSI ROVAT

Tisztelt Püspök Úr!

Mély aggodalmat keltett bennünk a hír, hogy az Apáthy Kollégium új szárnyára is igény merült fel az Egyház részéről. Mivel ezen információhoz nem hivatalos úton jutottunk, így tisztelettel kérjük Püspök Úr állásfoglalását és tájékoztatását ez ügyben.

Szeged, 1992. február 12.

Köszönettel:

Szepes Attila
SZOTE Hallgatói
Önkormányzat elnöke
Dr. Szantner Emma
SZOTE Kollégiumok igazgatója

SZOTE Hallgatói Önkormányzati Elnök Úr!

Február 12-én írt és 18-án postára adott levelükre a következőt tudnám válaszolni.

Az Apáthy Kollégium új szárnyával kapcsolatosan több mint egy évvel ezelőtt szóban volt, hogy a Kálvária úti jezsuita volt kollégium, jelenleg Szociális Otthon helyett a jezsuita Rend ezt az épületet kéri, hiszen elképzelhetetlen a szociális otthon kitelepítése a Kálvária sgt-ről. Amikor azonban a jezsuita provinciális megvizsgálta ezt az épületet és látta, hogy a blokkok rozsdásodó anyaggal vannak összekapcsolva, tehát az épület 15–30 év alatt darabokra fog széthullani, nem igényelte ezt a cserét és az egymás közötti beszélgetés semmilyen hivatalos fórum elé nem került. Így nem tudom elképzelni, milyen jó akarátú egyéneken keresztül érkezett Önökhöz a hír.

Szeged, 1992. február 21.

Tisztelettel:

Gyulay Endre
szeged-csanádi püspök

Dr. Gecse Árpád
egyetemi docens
TDK Elnök részére
Kóréletlani Intézet

Tisztelt Elnök Úr!

Bejelentem, hogy a Magyar Ideg- és Elmeorvosok Társasága Alzheimer-kór Szekciója az egyetemi tudományos diákköri munka elismerésére és támogatására felajánl évi 20.000,—Ft-ot.

A díj kiadásának feltétele:

1. A TDK előadás vagy pályamunka témája szoros kapcsolatban kell legyen az Alzheimer-kór experimentális vizsgálatával.

2. Az odaítélhető díj felső határa 10.000,—Ft, mely összeget a bejelentés utáni, egyetemünkön rendezett első konferencián, a szakmai zsűri javaslata alapján lehet kiadni.

3. Évente egy előadás és egy pályamunka részesülhet díjazásban.

Öszintén merem remélni, hogy hallgatóink élnek a felajánlott lehetőséggel és tudományos munkájukkal segítenek az évszázad betegségének mielőbbi leküzdésében.

Az Alzheimer-kór szekció nevében a tudományos diákköri konferencia résztvevőinek sok sikert kívánok.

Tisztelettel:

Dr. Kása Péter
egyetemi tanár
a KKL vezetője

Tisztelt Rektor Úr!

Tájékoztatom, hogy ebben az évben ismét megrendezi a Miskolci Egyetem Diáksportköre a „Szarvasúzők” elnevezésű Eger-Miskolc között történő váltófutóversenyt.

A rendezvény a magyar felsőoktatási intézmények hallgatói számára került meghirdetésre.

A versenyre intézménye csapatát ezúton tisztelettel meghívom.

(Részletes felvilágosítás a Testnevelési Tanszéken)

Dr. Kovács Ferenc

Dr. FRÁTER LORÁND úrnak,
Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem rektora

Kedves Barátom!

Köszönöm a Rektori Székfoglaló-t. Élvezettel olvastam s szívemből sajnálom, hogy nem voltam jelen, amikor elhangzott.

Budapest, 1992. február 24.

Meleg barátsággal:

Göncz Árpád

**A Népjóléti Minisztérium felügyelete alá tartozó
valamennyi intézet,
intézmény Vezetőjének!**

A központi költségvetési szervek kezelésében, használatában lévő ingatlanok bérbeadásáról és e szervek gazdasági társaságok alapításában, alapítványok létrehozásában, támogatásában való részvételről szóló 3571/1991. számú Kormányhatározat a vagyonzárlat határidejét 1992. december 31. napjára módosította.

Így továbbra is érvényes az a rendelkezés, miszerint a minisztériumok, országos hatáskörű szervek és az azok alá rendelt intézmények a vagyonzárlat ideje alatt a pénzügyminiszter előzetes véleményének figyelembe vételével a Kormány engedélyével

— vehetnek részt gazdasági társaságok alapításában és alapítvány létrehozásában, támogatásában, vagy a meglévők átalakításában;

— idegeníthetik el ingatlanaik kezelői vagy tulajdonjogát.

A rendszertelen időközönként beküldött kérelmek egyedi engedélyeztetése továbbra sem megoldható.

Ezért kérem intézkedését, hogy a fentiekkel kapcsolatos konkrét szándékaikat megfelelően dokumentálva (alapító okirat, illetve annak tervezete stb. csatolásával) 1992. március 31-ig 2 példányban szíveskedjenek a VI—2.osztályra megküldeni a jelzett határidőn túl beérkezett kérelmeket már csak a következő negyedévi Kormányelőterjesztésnél tudjuk figyelembe venni.

Budapest, 1992. február 17.

Dévai Zsuzsanna
főosztályvezető

Tisztelt Rektor Úr!

A Price-Waterhouse céggel végeztetett átvilágítás költségeinek fedezetével kapcsolatosan a Pénzügyminisztériumhoz címzett levele alapján, a Pénzügyminisztérium tájékoztatott bennünket, hogy többlet támogatás biztosítására központi forrásból nincs lehetőség.

A Rektor úr által ajánlott megoldási lehetőségek közül azonban, a térítéses képzés árbevételéből történő fedezet biztosítás megvalósítható, ugyanis a 2/1991.(III.16.) MKM sz. rendelet a Felsőoktatás Fejlesztési Alapját (ahová a befizetési kötelezettséget korábban teljesíteni kellett) megszüntette, a 4/1991. (II.13.) PM rendelet egyúttal feloldotta a befizetési kötelezettséget is.

A korábbi befizetési kötelezettséget előíró (20/1988./IX.13./MM) jogszabály formálisan ugyan nem lett hatálytalanítva, a devizagazdálkodással kapcsolatos kérdéseket, valamint az intézményi költségvetés szabályait tartalmazó magasabb rendű jogszabályok azonban automatikusan hatálytalanították e rendelkezést.

A Művelődési tárca ígérete szerint az elavult jogszabály a közeljövőben formálisan is megszüntetésre kerül.

A térítéses képzés fentiek szerint maradvány érdekeltségűnek minősül, így befizetési kötelezettség e feladatot nem terheli.

Kérem tájékoztatásom tudomásul vételét.

Budapest, 1992. február 28.

Köszönti:

Dévai Zsuzsanna
főosztályvezető

IN MEMORIAN DR. TÓTH KÁROLY

(részlet a ravatalnál elhangzott rektori búcsúbeszédéből)

A Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Tanácsa nevében búcsúzom Dr. Tóth Károly nyugalmazott egyetemi tanártól, Egyetemünk professzor emeritusától és volt rektorától.

A búcsúzás mindig terhes kötelesség, mostanában a kellenél gyakrabban szólít a ravatal mellé, részint a sors kiszámíthatatlansága folytán, részint azért, mert egy generáció feje felett kondult meg a harang. Egy generáció válik meg tőlünk, amelyik élete munkáját áldozta arra, hogy az Egyetem olyan legyen amilyenek ma ismerjük.

Dr. Tóth Károly 1950-ben került a Szegedi Tudományegyetem Fog- és Szájbeteg Klinikájára és az Orvostudományi Egyetem önállóvá válása után, 1958-tól közel másfél évtizeden keresztül viselt kü-

lönböző vezető tisztségeket.

Előbb 3 évig dékánhelyettesként, majd 2 évig rektorhelyettesként, ezután pedig, 1963-tól 9 éven át a rektori székben dolgozott.

Ezeket a tisztségeket olyan időszakban töltötte be, mikor a Tudományegyetemből kivált, önálló orvoskar, a Szegedi Orvostudományi Egyetem alapjait kellett körvonalazni, megszilárdítani és az 1956-ot követő konszolidációban, a nehézségek és hiányosságok közepette fejlesztésre is kellett gondolni.

... Tisztségviselőként törekedett a társadalomban végbemenő változások időbeni felismerésére, a feladatok minden oldalról való áttekintésére. A történelmi helyzetből adódó viszonyok közepette törekedett

az ellenérvek mérlegelésére, az elvhűség mellett a szükséges kompromisszum elérésére is. Alkatát sajátos puritánság, s ha a helyzet úgy kívánta, kellő szigorúság jellemezte.

...Tóth Károly professzor kiváló jogérzéssel dolgozott a szervezeti és működési szabályzaton és azt be is vezette. Rektori tevékenysége az Egyetem fejlesztési tervének és a végrehajtás ütemezésének meghatározására illetve engedélyeztetésére irányult. A hallgatóság és a nővérek helyzetének javítása érdekében elsőbbséget adott a kollégiumok és nővérszállók fejlesztéséhez.

Az Ő nevéhez fűződik az Orvosi Biológiai Intézet, az Oktatási Központ, a Vértranszfúziós Állomás és a Belgyógyászati Intenzív Osztály terveinek elfogadtatása és a kivitelezés megkezdése. Ma már kevesen tudják, hogy még ő bábáskodott az Ideg- és Elmegyógyászati Klinikaként indult új klinikai tömb

első tervezése körül is. Többszörös módosítások után Tóth professzor indította el az épület kiviteli terveinek előkészítését.

Elismerésre és tiszteletre méltó a mű, amit Tóth Károly professzor egyetemi vezetőként végzett, irigylésre méltó teljesítmény. Annál irigylésre méltóbb, mert egyebekben igazán nem kényeztette el a sors s mégis úgy tudott távozni, hogy nem tört meg. Tóth Károly professzor rektorként bevészte nevét a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem történetébe, olyan értékeket hagyott ránk, melyeket utódaink is büszkeséggel őrizhetnek. „Exegi monumentum aere perennius” — mondhatná, ha nem tudná bölcsen, hogy a földi életben csak a változás maradandó. Érc helyett emlékké változó tanárom, hajdani rektorom: nyugodj békében.

„JEGYZET-BOLT”

Február elején megnyílt a Tankönyv és Jegyzetbolt az egyetemi nyomda padlásterében. A hallgatók számára ez mindenképpen kedvező esemény, még akkor is ha az első hónap során kiderült — a terjesztés nem profi módon történik. A diákság számára nagyon fontos, hogy minden olyan jegyzethez, tankönyvhöz hozzáférjen, ami a tanuláshoz szükséges. Azonban vannak régi, elavult jegyzetek, melyeket a tudomány mai állása mellett már nem lehet használni. Sajnos ezekből is elég sok lett felhalmozva. Egyenlőre tehát úgy tűnik, hogy nincs kellően megszervezve, miből és mennyit készítsen a nyomda.

Egy dolgot persze nem szabad elfelejteni. A bolt kizárólag saját nyomdánk által előállított könyveket, jegyzeteket árulhatja. A megrendelés a Dékáni Hivatalokból, összeállított listán érkezik. Rajta a név és a példányszám. Ők állítolag a tanszékeknél jelentkező igényt mérik fel. Az mindenesetre tény, hogy lesznek eladhatatlan — már kinyomtatott — jegyzetek. Mint ahogy az is, hogy egyenlőre minden régi áron kapható. Ez pedig nagy kedvezmény, egészen áprilisig. Onnantól kezdve beállítják az új árakat s egyenlőre nem tisztázódott lesz-e kedvezmény.

Fontos viszont, hogy a nyomda s az egyetemi vezetés is arra törekszik, hogy minél inkább kielégítse majd a hallgatók és oktatók igényét és megszüntessék az év eleji sorbanállást az eddigi egyetemi jegyzetbolt előtt. Még az is előfordulhat, hogy évfolyamonként egységcsomagokat állítanak össze a torlódás elkerülése végett.

— ka

GAZDASÁGI ROVAT

Az 1992. évi egyetemi költségvetés első részét a SZOTE Napló februári számában közzeltük.

Most további részleteket olvashatnak ebből.

(Táblázatokat lásd a 18., 19. és 20. oldalon!)

1992. évi osztott előirányzat felosztási javaslat

Klinikák	1991. évi eredeti előirányzat	1991. évi fejlesztések E Ft-ban	1992. évi szabadkeret	Összesen	Ágyak száma	Ágykihasználás %	Telj. ápolási napok száma	Oktatandó óraszám	
								elméleti	gyakorlati
								1991-ben	1992-ben
I.sz. Belgyógyászati Kl.	12.744		2.332	15.076	130	89,1	42.267	210	1.540
Endokrinológiai Öá.Oszt.	4.193		770	4.963	30	87,4	9.572	60	180
II.sz. Belgyógyászati Kl.	11.204		2.053	13.257	100	92,8	33.884	204	1.156
Központi Intenzív Oszt.	4.674		856	5.530	12	71,7	3.140	75	90
Bőrgyógyászati Kl.	10.115		1.851	11.966	105	81,3	31.174	105	531
Fog- és Szájseb. Kl.	9.894		1.813	11.707	15	80,6	4.413	322	3.615
Fül-Orr-Gégekl.	7.979		1.462	9.441	60	86,2	18.887	90	660
Gyermekgyógyászati Kl.	15.240	1.100	3.294	19.634	175	76,7	48.964	142	1.185
Ideg-és Elmeagyógyászati Kl.	11.650		2.135	13.785	200	87,9	64.158	238	4.192
Sebészeti Kl.	23.195		4.251	27.446	134	96,8	47.334	115	1.275
Szívsebészeti Öá.Oszt.	4.187		765	4.952	37	72,1	9.737	—	60
Szemészeti Kl.	10.670		3.953	14.623	110	78,3	31.432	85	741
Szülészeti és Nőgy. Kl.	16.355	1.528	2.996	20.879	200	81,0	59.112	221	1.327
Radiológiai Klinika	24.947		4.568	29.515	20	68,4	4.997	68	420
Idegsebészeti Kl.	8.250		1.510	9.760	48	77,7	13.617	15	270
Ortopédiai Kl.	10.240		1.875	12.115	64	74,5	17.401	225	1.080

Klinikák	1991. évi eredeti előirányzat	1991. évi fejlesztések E Ft-ban	1992.évi szabadkeret	Összesen	Ágyak	Ágykihasználás	Telj. ápolási napok száma	Oktatandó óraszám	
					száma	%		elméleti	gyakorlati
						1991-ben		1992-ben	
Traumatológiai Öá. Oszt.	11.590		2.121	13.711	80	72,3	21.101	90	780
Anaesthesiológiai és Int. Ther. Int.	13.945		2.553	16.498	26	43,6	4.126	83	550
Új klinikai tömb									
— közp.műtő,sterilizáló	14.000		2.563	16.563					
— közp.ellátás	4.060		745	4.805					
Vértranszfúziós Állomás	9.551		1.750	11.301					
Gyógyszertár	3.359		616	3.975					
Közp. Izotópdiagn. Lab.	8.374		1.534	9.908				30	
Kl. Közp. Mikrobiológiai Labor	4.088		750	4.838					
Kl.Közp. Kémiai Labor	4.086		750	4.836					
Pathológiai Int.	3.620		664	4.284				165	1.800
Urológiai Tanszék	170		29	199				30	420
Pulmonológiai Tanszék	150		29	179				15	510
Összesen	262.530	2.628	50.588	315.746	1.546	82,5	465.316	2.588	22.382

Az Egyetem várható tartaléka

EFT-ban

Megnevezés	Bevételi terv	Kiadási terv	Maradvány(eredmény)
Állami támogatás	973.300	2.495.594	116.727
TB támogatás	1.639.021		
Bevételek			
— devizás oktatás	118.640	71.184	46.456
— Gazd. Ig.szolg.	23.211	22.431	780
— egyéb	39.142	35.532	3.610
— kamatbevételek	19.639	—	19.639
Összesen:	2.812.953	2.624.741	188.212

* * * * *

Tájékoztató

Az Egyetem különböző fórumain az utóbbi időben többször elhangzott az a kijelentés, hogy a Gazdasági Igazgatóság illetékes osztálya nagyon sok hibát követ el a bérszámfejtéssel kapcsolatban, ezért az utóbbi időben nagyon sok reklamáció volt.

A munkabér kifizetésének hibáit kivizsgáltam és az alábbiakban közzé teszem.

A kimutatásból megállapítható, hogy a bérszámfejtést végző Gazdasági Igazgatóság illetékes osztálya az összes számfejtett bértételhez viszonyítva minimális mennyiségű hibát követett el a bérkifizetésben.

A fenti közzététel azonban természetesen nem jelenti azt, hogy a hibák számán a közeljövőben nem kívánnánk csökkenteni.

Kérjük az illetékeseket, hogy amennyiben a felsoroltakon kívül egyéb kifizetésre vonatkozó hibáról van tudomásuk az adott időszakban, azt jelezzék felém, hogy az adott ügyben a szükséges vizsgálatot és intézkedést megtegyem.

Szeged, 1992. március 10.

Dr. Szabó Dezső
gazdasági főigazgató

1991. december havi munkabér kifizetésének hibalistája

- Szervezeti egység hibájából téves számfejtés
 - Csányi József véradói jutalma lemaradt a listáról
 - a Véradók kitüntetésével járó jutalmat rosszul adták be, utólag korrigálták, hogy az összegek nettó összegeknek tekintendők.
 - Patológiai Intézet a hóközi jutalmat az adatlapokra is felvezette ezért duplán lett számfejtve.
 - Szemészeti Klinika duplán adta be a jutalmazási listát.
 - Radiológiai Klinika Szalai Gabriella ügyeletét nem jelentette.
 - I.sz. Belgyógyászati Klinika Dr. Várkonyi Tibor ügyeletét és Klajkó Andrea műszakpótlékát, túlóráját nem jelentette.
 - Gyermekgyógyászati Klinika Dr. Katona Márta külföldi tartózkodás utáni hazatérését, illetve munkábaállását nem jelentette.
 - Ideg- és Elmegyógyászati Klinika Sajtos Mónika munkábaállását nem jelentette.
- Gépi hiba
 - Dr. Sohár István (Biokémiai Intézet) teljes ciklustáblája eltűnt a gépről.

3. Számfejtői hiba

- Kiss Irén pályakezdő (Kórleletani Intézet) béréből adóelőleg lett levonva.
- Dr. Godó György (Női Kl.) a nagydoktori tudományos fokozattal járó illetménykiegészítés nem lett számfejtve.
- Tóthné és Vörösné (Gyermekgy.KL.) munkabére tévesen lett visszatérítve.
- Gyémánt és Szélpál (Gazd.Ig.) munkabére nem lett számfejtve.

4. Munkaügyi törzsben hiba

- Zádori Noémi alapbére (Kl.Kémiai Lab.) 8.000.— Ft helyett 7.500.— Ft-al volt regisztrálva.
- Bajusz Gabriella ideiglenes béremelése nem szerepelt a munkaügyi adattárban.

5. Dolgozói hiba

- Georgides Thitus (Női Kl.) nem jött be aláírni a munkaszerződést és ezért nem kapott fizetést.
- Deákné (Pénzügyi Főoszt.) családipótlék folytatólagos igazolása későn érkezett és ezért a családipótlék nem lett számfejtve.

1991. december hónapban 31.336 számfejtett tétel került feldolgozásra.

1992. január havi munkabér kifizetések hibalistája

1. Szervezeti egység hibájából téves számfejtés:
 - Sebészeti Klinika Darócziné Héja Katalin hiányzását tévesen fizetésnélkülinek jelentették a betegszabadság helyett.
2. Számfejtői hiba
 - Varga Gábor (Rendészet) tartásdíja tévesen lett levonva.
 - ifj. Dr. Regdon Géza (Gyógyszertechnológia) jutalma hiányos adatszolgáltatás miatt dr. Regdon Géza docens részére lett számfejtve.

1992. január hónapban 23.861 számfejtett tétel

került feldolgozásra

1992. február havi munkabér kifizetések hibalistája

1. Szervezeti egység hibájából téves számfejtés:
 - Zsolnai Zsuzsanna (AITI) fizetésnélküli szabadságát januárban és februárban is jelentették.
 - Takács József (Sebészeti Kl.) ismételt munkaviszony létesítését nem jelentették, így a kilépés dátuma nem lett törölve a számítógépből.
 - Vincze Tiborné (Radiológia) betegnapjait tévesen Vinczéné Nagy Anikó adatlapjára jegyezték elő.
 - Vass Tamás (Idegklinika) hiányzását január és február hónapban is jelentették.
2. Gépi hiba
 - Véghné Benyhe Kiss Anikó béremelése duplán jelent meg az aláíró listán (technikai hiba)
3. Bérszámfejtési hiba
 - Bukné Mráz Ildikó (Kut.Lab.) mellékállása nem lett számfejtve
 - Török Zsuzsanna (ÁOK) utólagos béremelése nem lett számfejtve
 - Szekfű László (Belső El.) utólagos béremelése lemaradt. Reklamáció napján korrigálva.
 - Ifj.Obál Ferenc óradíja (Élettan) Dr. Obál Ferenc prof. részére lett számfejtve.
 - Sándor Veronika (Gyermekklinika) szabadságmegváltása nem lett számfejtve.
 - Mezei Róbert (Trauma) ügyeleti díja nem lett számfejtve.
 - Felföldi Andrásné (Idegkl.) betegszabadságra járó átlagkereset különbözete nem lett számfejtve.

1992. február hónapban 28.394 számfejtett tétel került feldolgozásra.

SZOTE HÍREK SZOTE HÍREK SZOTE HÍREK

— Dr. BERNÁTH GÁBOR egyetemi tanárt a Finn Tudományos Akadémia külföldi tagjával választotta.

— Dr. PAPP GYULA tanszékvezető egyetemi tanár, az Európai Kardiológiai Társaság Gyógyszerterápiás Szekciójának elnökeként résztvevő és előadást tartott a „Diureticumok szerepe a szív-érrendszeri betegségek terápiájában” című nemzetközi szimpóziumon (1992. március 13—14. Quinta do Lago, Portugália).

— Dr. KÓSA FERENC egyetemi docens a Londoni College Orvosi Egyetem Keményszövetek Kutató Intézetében 1992. február 12—15. között meghívás alapján látogatást tett és post graduális tanfolyamon előadást tartott.

— Dr. KÓSA FERENC egyetemi docens szakmai kapcsolatai révén meglátogatta a Hatfield-i Egyetem Civil Emergency Management Intézetét, mely az angol computer-engineering alap- és postgraduális képzés egyik legrangosabb központja.

3. évfolyam 3. szám

— Dr. KÓSA FERENC egyetemi docens meghívott vendégként, előadástartással részt vett az Amerikai és Angol Igazságügyi Fogorvosi Társaság 1992. február 16—20. között New Orleans-ban rendezett közös konferenciáján.

— SONKODI SÁNDOR professzort Surján László népjóléti miniszter a Belgyógyászati Szakmai Kollégium tagjává nevezte ki.

— Dr. CZIGNER JENŐ egyetemi tanárt a Népjóléti Miniszter a Fül-Orr-Gégészeti Szakmai Kollégium tagjává és az Onkológiai Szakmai Kollégium tagjává nevezte ki.

— Dr. BENKŐ ZSUZSANNA egyetemi adjunktust a Társadalomtudományi Intézet szociológusát Dr. Surján László népjóléti miniszter az EGÉSZSÉGVÉDELEM területén működő szakmai kollégium tagjává nevezte ki. A kinevezés visszavonásig szól.

A február 28-i alakuló ülésen az ez évi egészségvédelmi koncepció kialakítása és a WHO „Egészséget mindenkinek 2000-re” újabb módosított stratégiából származó egészségvédelmi, egészségmegőrző feladatok kerültek napirendre.

— A „Dr. Szirmai Endre Alapítvány 800 DM összegű ösztöndíját az 1991/92. tanévben VAS TAMÁS szigorló orvos nyerte el. Az alapítványi támogatás a göttingeni egyetem Gyermekklinikáján töltendő szakmai gyakorlat részbeni finanszírozására szolgál.

— Dr. Fráter Loránd 1992. március hó 1-től visszavonásig Dr. DOMBI GYÖRGYÖT bízta meg az egyetemi titkári munkakörrel, mellékállású munkaviszonyban.

— A Magyar Ideg- és Elmeorvosok Társasága keretében 1992. február 26-án megalakult az Alzheimer Kór Szekció, melynek elnökéül Dr. KÁSA PÉTER egyetemi tanárt választották. Titkára Dr. PÁKÁSKI MAGDOLNA lett, aki a SZOTE Központi Kutató Laboratórium dolgozója.

— Az Acta Physiologica Hungarica legújabb száma (1991. 3/4.) a Gyógyszertani Intézet egykori igazgatójának, a magyar és nemzetközi tudományos élet kiemelkedő alakjának, a kétszeres Kossuth-díjas JANCSÓ MIKLÓS akadémikusnak állít emléket, halála 25. évfordulója alkalmából.

A kiadványban a volt munkatársak, tanítványok 14 közleménnyel tisztelegnek néhai professzorokra emlékezve.

— A Magyar Szakácsok és Cukrászok Szövetsége által Budapesten Országos Gasztronómiai Kiállítás és Verseny IV. kategóriája az egészségügyben, gyermekétkeztetésben, társadalmi étkeztetésben dolgozó szakács szakemberek számára nyújtott lehetőséget, hogy összemérjék tudásukat.

A verseny és kiállítás 1992. március 7-én a budapesti Népligetben található Zichy kastélyban került megrendezésre.

Élelmezési Osztályunkról 3 versenyző indult: Kozma Imréné főszakács (Bőrklínikai konyha), Márton Miklósné főszakács (Nőiklinikai konyha) és Juhász Ferencné szakács (Alkalmazotti Központi konyha).

A versenykiírás szerint 2—2 menüsorral indultak a versenyzők:

Juhász Ferencné munkatársunk

1./ Zeller saláta

Gombával töltött

sárgarépa

kelvelében

Mogyorós túrógolyók

2./ Waldorf saláta

Parajjal töltött

sertésrolád

Alma vaníliaöntettel

versenymunkájával „bronzérmet” szerzett. Gratulálunk a szép sikerhez!

— Dr. BALLA ÁRPÁD a Székelyudvarhelyi Kórház gyermekgyógyász főorvosa a Gyermekgyógyászati Klinika Könyvtárának rendelkezésére bocsátotta az Erdélyi Múzeumi Egyesület Orvostudományi Szakosztálya által kiadott újonnan indított „Informed” magyar nyelvű orvosi újság eddigi példányait. Fenti kulturális Egyesület több mint 200 évre, a Szakosztály 132 éves múltja tekint vissza. az erdélyi magyar orvosok erőfeszítéseinek ezen szerény, de tiszteletre méltó termékét Egyetemünk orvosainak figyelmébe ajánljuk.

— Dr. FARKAS GYULA egyetemi docens a „Dr. Petri Gábor Orvostudományi Pályadíj” Alapítványára benyújtott, „In vitro and clinical studies with a long-term culture of human fetal pancreatic islets” című pályamunkáját a kuratórium I. díjban részesítette.

Felelős szerkesztő: HRICZU (KOZEL) ANITA

Szerkesztőség: 6722 SZEGED, SZENTIÁROMSÁG U. 5. TEL.: 10-530/6

Számítógépes tördelés és tipográfia: SZOTE SZÁMÍTÁSTECHNIKA

Készült a SZOTE Hízi Nyomdájában

Vezető: NAGY JÁNOS

Törzsszám: 141/1992